

Aleixar
18-VIII-43.

Amic Brunet:

Fins ahir no vaig saber la terrible prova que us afligeix. "Destino" m'arriba, a aquest poblet on passo l'estiu, amb molta irregularitat, i no havia llegit la trista nova en cap diari. Quina dolorosa sorpresa! Com a pare que sóc, m'imagino el vostre gran abisme de desolació i us acompanyo de cor en aquests moments duríssims. Ja sé que no hi ha paraules a l'altura de trasbalsos així; només us retreuré el que va escriure'm, fa més de vint-i-cinc anys, el bon Mossèn Puntí, amb motiu de la mort del meu pare: "Penseu en la profunditat de l'Eternitat on som mèsos". Sé que no ha de faltavos aquest consol.

Us abraça el vostre vell amic,

maria manent

*Mas feyman
(por Presis)
Pleixar*